

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/45/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225200377
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8225200377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a JUDr. Moniky Tobiašovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa Y. W., narodená X.X.XXXX, bytom pri matke, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L., dieťa rodičov - matky Y. H. Q., rod. Q., narodenej X.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX L. a otca R. W., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX L., tohto času v D. W. U. M. I. L. T., zastúpeného JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, so sídlom Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, IČO: 37 874 675, o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 17P/18/2025 - 28 zo dňa 03.04.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena rozsahu výživného zo strany otca na maloleté dieťa. Návrh bol podaný otcom, ktorý tvrdí, že došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, pretože v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody a nemá žiaden príjem ani dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného, ktoré je stanovené rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 17P/58/2024 zo dňa 16.09. 2024.

2. Matka s návrhom nesúhlasila poukazujúc na oprávnené výdaje maloletej.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Bardejov rozsudkom č.k. 17P/18/2025- 28 zo dňa 03.04.2025 rozhodol tak, že:
„I. Návrh zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

4. Súd rozhodnutie odôvodňuje, že zo skutočného stavu vyplynuli nasledovné zistenia. Z rozsudku č. k. 17P/58/2024-27 zo dňa 16.9.2024 súd zistil, že otec maloletej je povinný prispievať na výživu maloletej Y. výživným vo výške 170 eur mesačne počnúc od 1.9.2024 do budúcnosti pod následkami výkonu rozhodnutia. Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 3T/33/2020-296 zo dňa 16.4.2021 súd zistil, že otec spáchal prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pokračujúci prečin

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov, sp. zn. SK-3T/33/2020 zo dňa 30.10.2024 súd zistil, že bolo vyhlásené, že R. W. sa neosvedčil a uložený trest, t. j. trest, ktorý mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3T/33/2020 zo dňa 16.4.2021, musí vykonať a zároveň súd otca maloletej zaradil do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Voči tomuto uzneseniu podal otec maloletej sťažnosť, pričom odvolací súd sťažnosť odsúdeného zamietol a otec bol vzatý do výkonu trestu odňatia slobody. Zo stanoviska D. T. zo dňa XX.X.XXXX súd zistil, že otec sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody od XX.X.XXXX. Pracovne nie je zaradený.

5. Po vykonaní dokazovania prijal názor, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, keďže nie sú splnené podmienky pre konštatovanie podstatnej zmeny pomerov na strane povinného rodiča. Súd poukazuje na to, že výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva otec nemôže byť pričítaný na ťarchu dieťaťa, ktorému je potrebné poskytovať výživné. V zmysle judikatúry zníženie príjmu rodiča vyplývajúce z jeho odsúdenia za úmyselný trestný čin nie je na ťarchu maloletého dieťaťa. Otec maloletej spáchal viaceré trestné činy, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

6. Právne svoje rozhodnutie odôvodňuje s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona o rodine.

7. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania s poukazom na § 58, § 52 a § 57 CMP.

III. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec. V podanom odvolaní navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo alternatívne rozhodol o znížení výživného v zmysle petitu návrhu. Poukazuje na to, že mu nebolo umožnené vykonávať pracovnú činnosť počas výkonu trestu odňatia slobody, nemá dostatok finančných prostriedkov, nemá žiaden majetok, z ktorého by mohol uhrádzať výživné. V prípade určenia náhradného výživného z dôvodu nemajetnosti po ukončení výkonu trestu nedokáže uhradiť dlžné výživné, čím sa dostane do omeškania a naplňa sa predpoklad dopustenia sa trestného činu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 Trestného zákona.

9. K podanému odvolaniu neboli podané vyjadrenia účastníkov konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ, vyriešil už súd prvej

inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre zníženie výživného v zmysle návrhu otca alebo pre zamietnutie návrhu tak ako o ňom rozhodol súd prvej inštancie.

14. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

15. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

16. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 230 CSP i ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 157 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery (na návrh). Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“).

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne zmenili okolnosti na strane oprávneného ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Pri zmene výživného, pokiaľ ide o zníženie výživného, musí nastať výrazná zmena na strane povinného rodiča.

18. Súd prvej inštancie vyhodnocoval existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného pre maloleté dieťa v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, a to z hľadiska zmeny pomerov na strane povinného predovšetkým .Odvolateľ nesúhlasí so zamietnutím návrhu výživného, poukazuje na svoju momentálnu situáciu, t. j., že jeho príjem nie je dostatočný na to, aby mohol platiť výživné v súdom stanovenej výške a to z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody. Nemá žiaden majetok a dostatok finančných prostriedkov. Nemá žiaden príjem a nie je zaradený do výkonu prác. Neplatením výživného sa dostane do možného omeškania čo napĺňa predpoklad trestného stíhania po jeho návrate z výkonu trestu.

19. K danej námietke odvolateľa odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie sa dôsledne vyrovnal s dôvodmi, pre ktoré návrh zamietol. A to napriek skutočnosti, že otec stratil príjem zo svojho zamestnania, ktorý dosahoval v čase pôvodného rozhodovania o výživnom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 17P/58/2024. Odvolateľ poukazuje na skutočnosti, ktoré majú privodiť zmenu súdneho rozhodnutia o výške výživného a znížiť výživné s poukazom na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody nemá žiaden príjem, nie je zaradený do výkonu pracovnej činnosti. Záver súdu o nevyslovení zmeny pomerov na strane povinného rodiča napriek objektívne zistenej skutočnosti, že otec nemá príjem z pracovného pomeru a je vo výkone trestu je možné považovať sa správny a právne

udržateľný. Nesporné je, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva od 17.01.2025 a mal by ho vykonávať do 16.01.2028 na základe rozsudku Okresného súdu Bardejov spisová značka 3T/33/2020. Rovnako je preukázané, že otec v čase rozhodovania súdu príjem nemal, nebol známy žiadny jeho majetok, či iné finančné prostriedky. Aj napriek preukázanej zmene pomerov, ktorá nastala na jeho strane je následne správny postup súdu, ktorý vyhodnotil, že danú zistenú skutočnosť nebude považovať súd za podstatnú zmenu pomerov, ktorá privodí zmenu výšky výživného. Súd prvej inštancie správne zdôvodňuje, že v záujme dieťaťa nie je spravodlivé výživné znížiť a na otca je potrebné hľadieť ako na rodiča, ktorý príjem dosahuje. Súd sa dôsledne vyrovnal s dôvodmi, pre ktoré sa rozhodol aplikovať princíp potenciality príjmu na strane otca a hľadieť na neho ako povinného rodiča, posúdil možnosti otca dosahovať potencionalny príjem, teda príjem iný, než ktorý v rozhodnom období od podania návrhu deklaruje.

20. V konaní nebolo teda sporným, že v čase pôvodného rozhodovania o výživnom v konaní vedenom pod spisovou značkou 17P /58/2024 bol otec zamestnaný. Podľa jeho tvrdení dosahoval príjem vo výške 886 € mesačne, bol zamestnaný v spoločnosti F., L.. so sídlom N.. V konaní spoločne s matkou uzavreli rodičovskú dohodu, kedy sám navrhol, že je ochotný prispievať na výživu 170 € od mesiaca september 2024. Za tejto situácie teda sa hľadí na otca ako osobu, ktorá má príjem aspoň vo výške, ktorú deklaroval v konaní o pôvodnom rozhodovaní výživného. Potrebné je podočknúť, že otec v D. na U. U. a U. M. I. L. T. od mesiaca 4/2025 dosahuje príjem, ktorý je v rozmedzí od 128 eur do 285 € mesačne.

21. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine), má úmyselné protiprávne konanie povinného majúceho znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov. Aj v takom prípade je namieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa povinný vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor oprávneného. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine by viedol k absurdným dôsledkom, medziiným k tomu, že povinný by sa svojim úmyselným násilným konaním voči oprávnenému s následnou väzbou a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody „zbavil“ (alebo mohol „zbaviť“) svojej vyživovacej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. 2. 2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018, tvorba právnej vety: najpravo.sk); V dôsledku protiprávneho konania zo strany otca došlo k uloženiu mu trestu odňatia slobody a teda k vzdaniu sa zamestnania, či možnosti dosahovať príjem. Dôvody výkonu trestu a nedosahovanie príjmu vo výkone trestu aký mal povinný otec pred nástupom na jeho výkon je spravodlivé vyhodnotiť ako potencionalnu možnosť otca dosahovať príjem.

22. Ústavný súd ČR vo svojom Náleze zo dňa 06.02.2008 pod sp.zn. IV. ÚS 1181/07 uviedol, že „ak sa zbaví rodič svojim úmyselným konaním, pre ktoré bola na neho uvalená väzba a ak následne bol odsúdený k trestu odňatia slobody, objektívnu možnosť plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu neploletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť pričítať k tiaži tohoto dieťaťa. Opačný výklad by viedol k extrémnemu dôsledku, podľa ktorého by sa rodič úmyselným trestným činom voči maloletému dieťaťu, prípadne druhému z rodičov s následným uvalením väzby a uložením trestu odňatia slobody mohol zbaviť.“ Ako teda vyplýva z daného rozhodnutia, nesmie byť táto skutočnosť dávaná k tiaži dieťaťa, to však neznamena, že súd výživné odsúdenému povinnému rodičovi nestanoví. Ak je povinný odsúdený k dlhodobému trestu odňatia slobody, nedisponuje žiadnym majetkom, z ktorého by bolo možné výživné hradiť a zároveň nie je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a túto skutočnosť nemôže ovplyvniť a bola by mu za takúto situáciu uložená povinnosť výživné hradiť, pretože by bolo z cela zjavné, že výživné nebude môcť byť vymôžené, bol by takýto postup v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, keďže stanovenie povinnosti hradiť výživné povinnému rodičovi, ktoré by však reálne dieťaťu nebolo vyplatené nemôže byť prekážkou zabezpečenia potrebných prostriedkov iným spôsobom. Akokoľvek možno spáchanie trestného činu s následkom odsúdenia k nepodmienečnému trestu odňatia slobody kvalifikovať ako zbavenie sa príjmov bez vážneho dôvodu, v takomto prípade nemožno reálne očakávať vymôženie výživného s ohľadom na situáciu povinného by stanovenie výživného tomuto povinnému bolo v rozpore s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa.“

23. Povinnosť hradiť výživné vo výške zodpovedajúcej potencionálnemu príjmu povinného nestanoví súd vtedy, ak by to bolo v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Potencionálny príjem je uvažovaný ako príjem, ktorého by povinný rodič pri riadnom plnení vyživovacej povinnosti objektívne za to mohol dosahovať.

24. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

25. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

26. S prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa, ktorý spočíva v tom, že maloleté dieťa je odkázané na výživu rodičov, nie je schopné uspokojovať svoje potreby spojené s výživou a s prihliadnutím na konanie otca, ponechanie výživného, ktoré má otec platiť vo výške 170 eur mesačne je dôvodné.

27. Je dôvodné zdôrazniť absolútnu mieru osobnej starostlivosti matky o mal. dieťa, kedy v dôsledku konania otca je ponechaná výlučne starostlivosť na matku a nastolená situácia medzi rodičmi sa už teraz prieči zásadne rovnocennému výkonu rodičovských práv a povinností, a to v dôsledku prihliadania na dikciu ustanovenia § 62 ods. 4 zákona o rodine, v zmysle ktorého sa osobná starostlivosť rodiča o mal. dieťa započítava na účely materiálneho plnenia vyživovacej povinnosti.

28. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že po ukončení výkonu trestu odňatia a ani počas neho nedokáže uhradiť výživné a dostane sa do omeškania, čím sa naplní predpoklad pre dopustenie sa trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. K danému tvrdeniu je potrebné uviesť, že odvolací súd pristúpil k prieskumu, či za situácie, kedy otec má vykonávať trest odňatia slobody predpokladane do roku 2028 je možné hľadiť na neho ako na osobu odsúdenú k dlhodobému trestu odňatia slobody a či situácia, kedy má platiť výživné by bola v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Odvolací súd má za to, že nie je možné hľadiť alebo považovať povinného rodiča v danom prípade za odsúdeného k dlhodobému trestu odňatia slobody. Tvrdenia o predpokladanom trestnom stíhaní nie sú osvedčené. V konaní starostlivosti o maloleté deti je prioritný záujem maloletého dieťaťa.

29. Dôvody pre zmenu výšky výživného v zmysle odvolacieho návrhu otca teda nenastali. Iný postup by bol na úkor oprávnenej. Odvolací súd návrh odvolateľa na zmenu vyživovacej povinnosti považuje za rozporný so zisteným skutočným stavom, vyhodnocujúc už vyššie opísané kritéria rozhodné pre ponechanie rozsahu výživného. Zmena výživného v zmysle návrhu by ohrozila riadne uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej, pričom je potrebné prihliadnuť aj na zistenú nevyváženosť v plnení si rodičovských povinností k mal. dieťaťu zo strany otca.

30. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

31. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania. Existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania odvolací súd nezistil (§ 384 ods. 2 a 3 C.s.p.). S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).